

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 10/2010-27

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 20. januára 2010 predbežne prerokoval sťažnosť Mesta P., zastúpeného primátorom Mgr. O. S., P., právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou G., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 4 S 100/2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Mesta P. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 31. júla 2009 doručená sťažnosť Mesta P., zastúpeného primátorom Mgr. O. S. (ďalej len „sťažovateľ“), právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou G., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 S 100/2009.

Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uviedol:

„Konanie v predmetnej veci sa začalo na základe žaloby sťažovateľa podanej na súd 4. 3. 2008. Tejto novej veci bola pridelená spisová značka 7Sp/9/2008 a bola pridelená na rozhodnutie JUDr. E. K. Vec bola dňa 29. 4. 2009 predložená predsedníčke krajského súdu na rozhodnutie o jej prevedení zo súdneho oddelenia „Sp“ do oddelenia „S“. Dňa 20. 5. 2009 predsedníčka krajského súdu vyhovelá uvedenej žiadosti a dala súhlas s prevedením veci do súdneho oddelenia „S“. Na základe uvedeného bola dňa 4. 6. 2009 vec prevedená a pridelená do senátu JUDr. J. K. Výzvou zo dňa 9. 6. 2009 súd vyzval žalobcu či súhlasí s prejednaním veci bez nariadenia pojednávania a aby predložil vyčíslenie uplatňovanej výšky náhrady trov konania, na ktorú žalobca reagoval listom zo dňa 24. 6. 2009, podaným 26. 6. 2009. Výzvou zo dňa 9. 6. 2009 súd vyzval žalovaného na vyjadrenie sa k žalobe a na predloženie administratívnych spisov.

Žalovaný sa vyjadril podaním doručeným súdu dňa 2. 7. 2009. Žalobca bol dňa 27. 7. 2009 študovať predmetný spis a po zistení, že v spise je založené vyjadrenie žalovaného na jeho vyžiadanie mu bolo osobne doručené.

Porušovateľ v predmetnej veci ku dnešnému dňu neurobil žiadny úkon smerujúci k rozhodnutiu vo veci. Vo veci nebolo do dnešného dňa vytýčené pojednávanie. Sťažovateľ svojim konaním nemaril ani nezdržoval priebeh konania.

Z dôvodu, že sa vo veci od podania návrhu navrhovateľky na súd nekonalo podal sťažovateľ žiadosť o konanie vo veci 16. 6. 2009 a súčasne podal sťažnosť na priedaň v konaní predsedníčke Krajského súdu v Bratislave.

V danej veci môžeme konštatovať, že súd nekonal od 4. 3. 2008 tj. už viac ako rok a 4 mesiace a nerozhodol ani o žiadosti o odklad vykonateľnosti rozhodnutia správneho orgánu.“

Na základe uvedených skutočností sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd vo veci nálezom takto rozhodol:

„Základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priedaňov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky bolo postupom porušovateľa – Krajského súdu Bratislava v konaní vo veci vedenej pod spis. zn.: 4 S 100/2009 porušené.

Krajskému súdu Bratislava prikazuje, aby v konaní vo veci vedenej pod spis. zn.: 4 C 100/2009 konal bez zbytočných prietahov.

Sťažovateľovi priznáva primerané finančné zadostučinenie vo výške 4.500,- EUR (slovom: Štyritisícpäťsto EUR), ktoré mu je Krajský súd Bratislava povinný zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Krajský súd Bratislava je povinný sťažovateľovi uhradiť trovy právneho zastúpenia vo výške 292,38 EUR (slovom: Dvestodeväťdesiatdva EUR 38 centov/ za dva úkony – prevzatie a príprava právneho zastúpenia a písomné podanie na súd – 2 x 115,90 EUR + 2 x 6,95 EUR + 19% DPH), ktoré je povinný zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti na účet jeho právnej zástupkyne Mgr. A. S., advokátky, so sídlom: B.“ (Listom doručeným ústavnému súdu 16. decembra 2009 sťažovateľ oznámil, že ukončil splnomocnenie udelené Mgr. A. S. a udelil splnomocnenie kancelárii G., pozn.)

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či sťažnosť spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené

alebo podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Sťažovateľ v sťažnosti namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4 S 100/2009.

Sťažovateľ (v konaní pred krajským súdom žalobca, pozn.) v sťažnosti namietal nečinnosť krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4 S 100/2009. Uviedol, že krajský súd bol nečinný od podania žaloby 4. marca 2008, na ktorom bola zaevidovaná pod sp. zn. 7 Sp 9/2008, až do 29. apríla 2009, keď bola zákonnou sudkyňou vec predložená predsedníčke krajského súdu na zápis zo súdneho oddelenia „Sp“ do oddelenia „S“. Predsedníčka krajského súdu dala súhlas na preradenie veci 20. mája 2009 a vec bola 4. júna 2009 pridelená v oddelení „S“ zákonnej sudkyňi. Krajský súd vyzval 9. júna 2009 žalobcu, aby sa vyjadril, či súhlasí s prerokovaním veci bez ústneho pojednávania, a aby predložil vyčíslenie výšky uplatňovanej náhrady trov konania. Sťažovateľ na výzvu krajského súdu odpovedal listom z 24. júna 2009. Výzvou z 9. júna 2009 vyzval krajský súd žalovaného na vyjadrenie sa k žalobe a na predloženie administratívnych spisov. Žalovaný sa vyjadril k žalobe podaním doručeným krajskému súdu 2. júla 2009. Sťažovateľ bol 27. júla 2009 nahliadnuť do spisu a po zistení, že spis obsahuje vyjadrenie žalovaného, požiadal o jeho kópiu, ktorá mu bola vyhotovená.

Dňa 16. júna 2009 požiadal sťažovateľ krajský súd o konanie vo veci a zároveň podal predsedníčke súdu sťažnosť na prietahy v konaní podľa zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Podpredsedníčka krajského súdu v odpovedi na sťažnosť na prietahy v konaní sp. zn. Spr. 2128/09 z 8. júla 2009 okrem podrobnej chronológie vykonaných úkonov uviedla, že sťažnosť vyhodnotila ako čiastočne dôvodnú a uznala prietah za obdobie od 4. marca 2008 do 29. apríla 2009. V odpovedi zároveň uviedla, že vec bude naďalej sledovať z hľadiska jej bezprietahovosti a plynulosti až do jej právoplatného skončenia.

Ústavný súd listom sp. zn. Rvp 1313/09 z 12. novembra 2009 vyzval predsedníčku krajského súdu, aby sa vyjadrila k podanej sťažnosti. Predsedníčka krajského súdu v odpovedi na výzvu ústavného súdu pod sp. zn. Spr. 3647/2009 zo 4. decembra 2009 uviedla, že krajský súd konanie vo veci sp. zn. 4 S 100/2009 uznesením z 24. júla 2009 zastavil. Proti tomuto uzneseniu podal sťažovateľ odvolanie 17. augusta 2009. Uvedeného dňa bolo odvolanie zaslané súdom žalovanému na vyjadrenie. Následne 3. septembra 2009 bol spis predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), kde sa podľa zistení ústavného súdu nachádza aj v súčasnosti.

Vychádzajúc z obsahu sťažnosti a jej príloh, ako aj z odpovede predsedníčky krajského súdu ústavný súd konštatuje, že využitie právneho prostriedku nápravy (sťažnosť sťažovateľa na zbytočné preťahy v konaní pred krajským súdom) sa v okolnostiach posudzovanej veci prejavilo ešte pred podaním sťažnosti ústavnému súdu ako účinný prostriedok nápravy. Po podaní sťažnosti predsedníčke krajského súdu možno z ďalšieho postupu vo veci vyvodit', že krajský súd na predmetnú sťažnosť adekvátne reagoval a prijal v primeranej lehote potrebné opatrenia. Vo veci rozhodol uznesením č. k. 4 S 100/2009-36 z 24. júla 2009 o zastavení konania a nepriznaní náhrady trov konania žiadnemu z účastníkov. Po odvolaní podanom sťažovateľom bol spis 3. septembra 2009 predložený krajským súdom na rozhodnutie o odvolaní najvyššiemu súdu. V dôsledku toho došlo aj k odstráneniu namietaného protiprávneho stavu zapríčineného dovtedajšou nečinnosťou krajského súdu, čo podľa názoru ústavného súdu v okolnostiach prípadu znamená, že sťažnosť nie je z tohto dôvodu opodstatnená.

Ústavný súd preto podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde po predbežnom prerokovaní sťažnosť sťažovateľa považoval za zjavne neopodstatnenú, a z toho dôvodu ju odmietol.

Keďže ústavný súd sťažnosť odmietol, ďalšími návrhmi sťažovateľa (na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia a trov konania) sa už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. januára 2010